

V Praze dne 18.7.2012
č.j. 745/500/12
27632/ENV/12

Rozhodnutí

Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I (dále také MŽP OVSS I) o **odvolání**, která podaly tyto subjekty:

- Obec Kožlí, Kožlí 156, 582 93 Kožlí, (zn. 87/2012, ze dne 6.2.2012)
- ZD Trhový Štěpánov a.s., Trhový Štěpánov 302, PSČ 257 63 Trhový Štěpánov, (ze dne 9.2.2012)
- Národní památkový ústav, Valdštejnské náměstí 162/3, Praha 1, 118 01 (zasláno z územního odborného pracoviště v Telči, Slavatovská 98, 588 56 Telč, č.j. 372/15552/2012 ze dne 21.2.2012)
- Obec Horní Paseka, Horní Paseka 46, 584 01 Ledec nad Sázavou, (ze dne 8.2.2012)
- Přátelé Zahrádky, Občanské sdružení pro oživení paměti městečka Zahrádka, ze dne 31.1.2012
- Ing. Marie Tomanová, Hulice 4, 257 63 Trhový Štěpánov ze dne 5.3.2012
- Jiří Končel, Pod Skalkou 1172, 584 01 Ledec nad Sázavou ze dne 6.3.2012
- Karel Končel, Bezděkov 13, 257 68 Dolní Královice ze dne 6.3.2012

Odvoláními bylo napadeno **rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje značky 008567/2012/KUSK OŽP/Ně ze dne 25.1.2012**, kterým měla být podle § 30 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen vodní zákon) provedena „**Změna ochranných pásem vodárenské nádrže Švihov na Želivce**“.

Účastník řízení podle § 27, odst. 1 správního řádu: Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 8, 15024 Praha 5, IČ: 70889953.

Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní úřad (§ 89 odst. 1 správního řádu a § 108 odst. 3 písm. h) vodního zákona) přezkoumalo napadené rozhodnutí a podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodlo takto:

Napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje značky 008567/2012/KUSK OŽP/Ně ze dne 25.1.2012

se ruší a věc se vrací k novému projednání.

Odůvodnění :

Předmětem napadeného rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen KUSK) 008567/2012/KUSK OŽP/Ně ze dne 25.1.2012 byla „Změna ochranných pásem vodárenské nádrže Švihov na Želivce“. KUSK obdržel žádost Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 8, 15024 Praha 5 IČ: 70889953, o stanovení „Změny ochranných pásem vodárenské nádrže Švihov na Želivce“ (dále také „ochranná pásma Želivky“). Předmětná ochranná pásma leží na územích bývalých okresů Pelhřimov, Havlíčkův Brod kraje Vysočina a bývalých okresů Kutná Hora, Vlašim, Benešov Středočeského kraje. Návrh změny ochranných pásem podalo Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 8, Praha 5, který je subjektem s právem hospodařit k vodárenské nádrži Švihov na Želivce.

Po provedeném řízení **vydal KUSK výše uvedeným rozhodnutím požadovanou faktickou změnu dotčených ochranných pásem tak, že v části I. výroku napadeného rozhodnutí zrušil rozhodnutí** Odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství bývalého KNV Praha č. j. VLHZ 3350/88-235 ze dne 30.11.1988, kterým se v souladu s 19 odst. 1 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách **reviduje** pásmo hygienické ochrany vodního díla Želivka a schvalují „Zásady pro zajištění hygienické ochrany vodárenské nádrže a povodí VD Želivka“, rozhodnutí bývalého Okresního úřadu Kutná Hora č.j. ŽP/vl.č. 1176/ev.č. 6801/95/Mü ze dne 20.12.1995, kterým se stanovuje podle 19 odst. I zákona č.138/Sb., o vodách 1. stupeň ochranného pásma hygienické ochrany vodního zdroje vodárenské nádrže Švihov (Želivka) a rozhodnutí Ministerstva životního prostředí - územního odboru pro středočeskou oblast č.j. 800/1211/801 11/96 ze dne 19.2.1997, kterým se mění rozhodnutí referátu životního prostředí Okresního úřadu Kutná Hora č.j. ŽP/vl.č.1176/ev.č. 6801/95/Mü ze dne 20.12.1995. (Ministerské rozhodnutí bylo nesprávně citováno jako 800/121 1J8O1 11/96).

KUSK dále v části II. výroku napadeného rozhodnutí stanovil nově ochranná pásma Želivky. Podkladem stanovení byl návrh „Dokumentace ochranných pásem vodárenské nádrže Švihov na Želivce vypracované v roce 2002 - 2003“ Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy, v.v.i., Praha-Zbraslav, Zbraslav, Žabovřeská 250, IČ 00027049.

Proti rozhodnutí se odvolaly tyto subjekty:

- Obec Kožlí, Kožlí 156, 582 93 Kožlí, (zn. 87/2012, ze dne 6.2.2012)
- ZD Trhový Štěpánov a.s., Trhový Štěpánov 302, PSČ 257 63 Trhový Štěpánov, (ze dne 9.2.2012)
- Národní památkový ústav, Valdštejnské náměstí 162/3, Praha 1, 118 01 (zasláno z územního odborného pracoviště v Telči, Slavatovská 98, 588 56 Telč, č.j. 372/15552/2012 ze dne 21.2.2012)
- Obec Horní Paseka, Horní Paseka 46, 584 01 Ledeč nad Sázavou, (ze dne 8.2.2012)
- Přátelé Zahrádky, Občanské sdružení pro oživení paměti městečka Zahrádka, ze dne 31.1.2012
- Ing. Marie Tomanová, Hulice 4, 257 63 Trhový Štěpánov ze dne 5.3.2012
- Jiří Končel, Pod Skalkou 1172, 584 01 Ledeč nad Sázavou ze dne 6.3.2012
- Karel Končel, Bezděkov 13, 257 68 Dolní Královice ze dne 6.3.2012

Prvoinstanční orgán odvolání nevyhověl a věc postoupil odvolacímu orgánu.

Odvolací orgán se nejprve zabýval formální stránkou provedení změny ochranných pásem a poté odvoláními:

Nelze souhlasit s postupem, kdy jsou částí výroku zrušena dosavadní ochranná pásma a posléze další částí výroku vyhlášena nová. Odporuje to § 30 vodního zákona, který v odst. 9 stanoví, že zrušení ochranných pásem připadá v úvahu jen v případě odpadnutí důvodu ochrany, což v daném případě u ploch, které v pásmech zůstanou, nenastalo. Odvolací orgán zde rozhoduje v souladu s předchozím rozhodnutím MŽP č.j. 713/OSS I – 511/90 ze dne 14.8.1990, podle kterého je třeba upravovat ochranná pásma změnou příslušných rozhodnutí, ale ne cestou jejich rušení a vydávání nových. Zmíněné rozhodnutí MŽP, které není v napadeném rozhodnutí citováno, z uvedeného důvodu rušilo (a vrátilo věc k novému projednání) rozhodnutí KNV Praha č. j. VLHZ 3350/88-235 ze dne 30.11.1988 o ochranných pásmech Želivky.

KUSK přitom nepřipustně zrušil rozhodnutí nadřízeného orgánu - rozhodnutí Ministerstva životního prostředí č.j. 800/1211/801 11/96 ze dne 19.2.1997. (Nesprávně je citoval jako č.j. 800/121 1J8O1 11/96...).

KUSK v rozporu s § 3 správního řádu nezjistil dostatečně stav věci, když neověřil, jakými předchozími rozhodnutími jsou konstituována dotčená dosavadní ochranná pásma a neznal tedy ani v úplnosti jejich technický obsah. Nejstarší rozhodnutí, které KUSK rušil (rok 1988), **revidovalo** předchozí ochranná pásma, resp. rušilo dvě starší rozhodnutí a **částečně zrušilo** další tři. Již z toho bylo patrné, že je třeba se zabývat přinejmenším změnou tří rozhodnutí, která jsou zřejmě doposud v právní moci, což KUSK neučinil. KUSK neměl opomenout prostudovat další jím rušené rozhodnutí Okresního úřadu Kutná Hora č.j. ŽP/vl.č.1 176/ev.č. 6801/95/Mü ze dne 20.12.1995, které stanovuje nově pásma 1. stupně. Toto rozhodnutí vysvětluje genezi věci a cituje dosavadní rozhodnutí. Bylo zde citováno i **rozhodnutí MŽP č.j. 713/OSS I – 511/90 ze dne 14.8.1990, které rušilo** v rozhodnutí z roku 1988 část týkající se ochranných pásem 1. stupně (proto následovalo jejich stanovení roku 1995) a které ovšem také zrušilo **část III. rozhodnutí z roku 1988, jež rušila předchozích pět rozhodnutí o ochranných pásmech**. Znamená to, že je zřejmě stále v platnosti dalších pět původních rozhodnutí o ochranných pásmech Želivky. Radikální změnu ochranných pásem Želivky lze provést jen tak, že budou zasažena všechna dosud platná rozhodnutí. Odvolacímu orgánu se pět nejstarších rozhodnutí nepodařilo dohledat, předložený spisový materiál je neobsahuje. Právní názor odvolacího orgánu je takový, že v další změně je třeba tato rozhodnutí citovat, resp. citovat první z nich „ve znění dalších rozhodnutí“, aby byla jistota, že jsou změnou dotčena všechna dosavadní rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí o změně ve smyslu odst. 1 § 30 vodního zákona pak musí deklarovat, že **se text rozhodnutí mění v úplnosti** takto:... Jen tak bude zajištěno, že nezůstalo v platnosti některé z ustanovení předchozích rozhodnutí, rozhodnutí bude z tohoto hlediska srozumitelné a jednoznačné.

(Zmiňovaná rozhodnutí vydaná před rokem 1988, jejichž existenci bylo možno ze spisového materiálu zjistit:

- rozhodnutí Okresního úřadu Kutná Hora čj. Vod. 1207/72 ze dne 28.4.1972
- rozhodnutí Okresního úřadu Kutná Hora čj. Vod. 2627/72 ze dne 8.6.1972
- rozhodnutí Stč. KNV č. j. VLHZ 405-1901/1975 ze dne 6.10.1975
- rozhodnutí Stč. KNV č. j. VLHZ 235-1924/1977 ze dne 30.12.1977
- rozhodnutí Stč. KNV č. j. VLHZ 235-2005/1982 ze dne 23.7.1982)

K odvolání:

Obec Kožlí se odvolává na své písemné připomínky před zahájením vodoprávního řízení. Odvolací orgán se ovšem zabývá pouze námitkami podanými v průběhu řízení, pokud by na ně odvolání poukazovalo. Spisový materiál neobsahuje připomínky obce Kožlí z průběhu řízení. Odvolání samotné napadá rozhodnutí v těchto bodech:

Bod 1. odvolání: „V předcházející Veřejné vyhlášce k zahájení vodoprávního řízení a zveřejnění konceptu výrokové části a odůvodnění rozhodnutí č.j. 137022/2010/KUSK OŽP/Ně ze dne 19.11.2010 a v této Veřejné vyhlášce rozhodnutí č.j. 008567/2012/KUSK OŽP/Ně ze dne 25.1.2012 nejsou osloveni a uvedeni všichni účastníci řízení dle § 27 správního zákona, tzn. vlastníci pozemků, kterých se správní řízení týká“.

Odvolací orgán: Podle § 144 odst. 6 správního řádu v řízení s velkým počtem účastníků řízení (více než 30) lze doručovat písemnosti veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě. Jediným účastníkem řízení podle § 27, odst. 1 správního řádu bylo Povodí Vltavy, státní podnik, tomu bylo rozhodnutí doručeno přímo. Skutečnost, že KUSK některým dalším účastníkům (účastníci podle dalších odstavců § 27 správního řádu) doručil do vlastních rukou a některé další označil v rozhodnutí, nezakládá protizákonnost rozhodnutí.

KUSK ale doručoval veřejnou vyhláškou nesprávně. Dosud platná ochranná pásma zakládají povinnosti, které budou vyjmutím pozemků z pásem mnohým subjektům zrušeny. Dotčené subjekty jsou z hlediska odst. 2 § 27 správního řádu účastníky řízení. („Účastníky řízení jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech“). Těmto subjektům mělo být doručováno veřejnou vyhláškou ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu, podle kterého v řízení, ve kterém se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí, správní orgán, který písemnost doručuje, ji zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Toto bylo provedeno, ne však důsledně, obcím v oblastech, kde již pásma nebudou, vyhláška k vyvěšení mnohdy zaslána nebyla (např. obce v dosavadním třetím OP). K chybnému doručování zde došlo také z hlediska § 115 odst. 4 vodního zákona (Účastníkem řízení jsou též obce, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí). Pominutím ochranných opatření mohou být vodní poměry ovlivněny.

Bod 2. odvolání: „V obou veřejných vyhláškách (zahájení řízení a rozhodnutí) není úplný výčet (seznam) pozemků, kterých se opatření vyhlášení ochranného pásma I. a II. stupně dále ochranných opatření typu A, B a pozemků bez opatření typu A nebo B bez omezení, týká. Rozhodnutí tedy nespĺňuje procesní zásadu zjišťování stavu věci podle § 3 správního řádu“. Odvolatel doplňuje, že pásma zasahují na pozemky vlastníků, kteří nejsou uvedeni v rozdělovníku veřejné vyhlášky a přitom se jich tato omezení týkají. Dochází takto k nesouladu grafické části a textové části rozhodnutí. Dále jsou uvedeni vlastníci pozemků, kteří již dávno zemřeli, nebo došlo k vlastnickým změnám z důvodu prodeje, seznam účastníků řízení není aktualizován. Odvolatel také poukazuje na pozemek č. parc. 770 v k.ú. Kožlí, který nebyl uveden ve výčtu parcel podle pozemkového katastru.

Odvolací orgán: Specifickým problémem stávajícího katastru nemovitostí jsou doposud parcely ve vlastnictví občanů, které byly sloučeny do větších půdních celků. Tyto parcely nejsou zobrazeny ani v současných mapách, ani v písemném operátu, ale jsou pouze ve zjednodušené pomocné evidenci umožňující jejich vyhledávání v mapách a dokumentech předchozích evidencí. Pozemky zjednodušené evidence nejsou zobrazeny v platných katastrálních mapách a využívá se proto stále jejich zobrazení v mapách bývalého pozemkového katastru. Aby byla pozice ochranných pásem jednoznačná, je nevyhnutelné jako mapový podklad použít mapy katastru nemovitostí. Napadené rozhodnutí tedy přirozeně identifikuje vlastníky nemovitostí jen podle pozemků v katastru nemovitostí. Neidentifikovaní vlastníci pozemků, které nejsou součástí KN, nebyli z tohoto důvodu zkráceni na svých právech, neboť vůči nim bylo postupováno tak, jak správní řád předpokládá - byli informováni veřejnými vyhláškami.

(Rozsáhlá ochranná pásma zahrnují velmi značné množství pozemků, jejich zpracování do dokumentace OP je časově náročné, stejně tak náročné je i správní řízení. Přitom tvar i vlastnictví mnohých parcel se průběžně mění. Proto není v silách příslušného úřadu, aby katastrální mapa ochranných pásem v okamžiku vydání rozhodnutí (nabytí právní moci) odpovídala do důsledku skutečnosti. Není to ale na překážku jednoznačnosti a přezkoumatelnosti rozhodnutí o ochranných pásmech, pokud jsou pásma zakreslena v regulérní kopii katastrálních map. Pak lze přesné umístění pásem dohledat a stejně tak lze určit, komu přísluší povinnosti a práva plynoucí z ochranných pásem).

Bod 3. odvolání: „Zákresy zastavěného území neodpovídají skutečnosti (k době zahájení správního řízení o změně ochranných pásem vodní nádrže Švihov a opatřeních na pozemcích typu A, B) a schváleným územním plánům obcí v řešeném území“.

Odvolací orgán: Jak již bylo řečeno, katastrální mapy zobrazují stav pozemků (vlastníků) k určitému datu, než proběhnou práce na návrhu ochranných pásem a

správní řízení, stav katastru nemovitostí se nevyhnutelně v detailu změní. Může se tak stát, že omezující opatření A, B, AB, jsou zakreslena i na pozemcích, které jsou již zastavěny atd. Podle názoru navrhovatele pásem (konzultace) v případě, že pozemek není veden v katastru nemovitostí jako zemědělská půda, nebudou na něm uložena opatření již aktuální. Naproti tomu napadené rozhodnutí v části výroku III. stanoví na pozemcích s opatření A, B, AB, aniž by definovalo jakoukoliv výjimku. Dotčený problém by sice zřejmě v praxi nepřinášel významné spory, odvolací orgán ale dává odvolateli za pravdu. Výrok rozhodnutí musí uvedený problém jednoznačně vyjasnit.

Bod 4. odvolání: „Upozorňujeme na nezákonné znění výroku rozhodnutí, kdy podle zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) ustanovení § 30 odst. 7) je zakázán vstup a vjezd do ochranného pásma I. stupně a nikoliv i do ochranného pásma II. stupně. Podle § 30 odst. 8) vodního zákona je v ochranném pásmu II. stupně pouze zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost....“

Odvolací orgán: Ustanovení zákona, na které odvolatel poukazuje, zakazuje v ochranném pásmu II. stupně činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje. Nelze vyloučit, že v některých případech takovéto negativní dopady může mít ve svém důsledku samotný vstup či vjezd do pásem. Zde pak by byl zákaz vjezdu či vstupu oprávněný, resp. zákonný. Napadené rozhodnutí ovšem (ani zde) nepodalo relevantní odůvodnění dotčeného opatření. Jde pouze o tzv. důkaz kruhem, záměr je „odůvodněn“ jinak formulovanou citací téhož záměru. Zde jde o zákaz vstupu fyzických osob a vjezdu, tedy o vyloučení pohybu nepovolaných osob v OP (která jsou obecně určena k zajištění bezpečnosti vodárenské nádrže a k zamezení ohrožení jakosti, zdravotní nezávadnosti a znečištění povrchových vod vodárenské nádrže). Odůvodnění je toto: „Zajištění bezpečnosti vodárenské nádrže vyloučením pohybu nepovolaných osob a zamezení ohrožení jakosti, zdravotní nezávadnosti a znečištění povrchových vod vodárenské nádrže“. Odvolací orgán by nedostatečnost odůvodnění mohl připustit v případě, kdy by věc byla zcela zřejmá, ne však v této záležitosti. Lze si představit nebezpečí vjezdu mechanismů s pohonnými hmotami na svažitéch pozemcích nad hladinou nádrže, navíc v nepřehledném špatně kontrolovatelném terénu. Ale označení samotného vstupu fyzických osob za činnost poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, aby bylo možno jej zakázat, již budí pochybnosti a vyžaduje bližší odůvodnění. Nelze tedy říci, že dotčený zákaz je nutně nezákonný, ale v daném případě není zdůvodněn a rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Bod 5. odvolání: „Z textu rozhodnutí č.j. 008567/2012/KUSK OŽP/Ně ze dne 25.1.2012 není zcela zřejmé, kdy účastníci řízení (vlastníci pozemků), kteří

budou omezeni na svých právech a možnostech hospodaření, budou odškodněni nebo jakým způsobem jim budou poskytnuty náhrady nebo kompenzace se stíženým hospodařením“.

Odvolací orgán: Problém je zákonem řešen mimo působnost vodoprávního orgánu, tedy i mimo rozhodnutí o ochranných pásmech. Ustanovení odst. 11 § 30 vodního zákona říká, že za prokázané omezení užívání pozemků a staveb v ochranných pásmech vodních zdrojů náleží vlastníkům těchto pozemků a staveb náhrada, kterou jsou povinni na jejich žádost poskytnout v případě vodárenských nádrží vlastníci vodních děl umožňujících v nich vzdouvání vody, v ostatních případech oprávnění (§ 8) k odběru vody z vodního zdroje; je-li jich více, poměrně podle povoleného množství odebírané vody. Nedojde-li o poskytnutí náhrady k dohodě, rozhodne o jednorázové náhradě soud.

Národní památkový ústav (územní odborné pracoviště v Telči) napadá kapitolu III. "Rozhodnutí“, oddíl "Na území souvislého OPVZ II. se zakazuje", bod a). Toto ustanovení zakazuje "Vstup fyzických osob a vjezd dopravních prostředků a mechanismů, které nevykonávají činnosti související s provozem a ochranou vodárenské nádrže... a s výjimkou přístupu na stávající hřbitovy.... Hromadné akce vázané na kostely Zahrádka a Borovsko musí být projednány předem s Povodím Vltavy, státní podnik." Odvolatel toto ustanovení požaduje doplnit takto: "...a s výjimkou přístupu na stávající hřbitovy a ke kostelům v Zahrádce a Borovsku." Zároveň ústav požaduje, aby "Rozhodnutí" obsahovalo vyznačení možnosti přístupu na hřbitovy a ke kostelům na přístupových komunikacích např. dodatkovou tabulkou k zákazu vstupu ve znění: "Přístup na hřbitov a ke kostelu po stávajících komunikacích možný". Odvolatel se pozastavuje nad tím, že oproti návrhu rozhodnutí i všem jeho předchozím dříve platným podobám v textu již není uvedena výjimka povolující přístup k památkově chráněným kostelům ponechaným v ochranném pásmu vodárenské nádrže Švihov pro jejich kulturní hodnotu. Odvolatel tvrdí, že pro to, aby bylo možno zúročit a prezentovat památkovou hodnotu výše uvedených objektů, je třeba zachovat možnost přístupu k nim, a to nejen v rámci hromadných akcí. Nově zaváděný praktický zákaz přístupu ke kostelům v Zahrádce a Borovsku jednak znemožňuje prezentaci těchto kulturně a historicky cenných objektů, jednak získávání finančních prostředků na jejich údržbu, opravy a restaurování. Zejména kostel sv. Víta v Zahrádce dokládá život v těchto místech již ve 13. století. Nemožnost přístupu k objektu kostela je častou odpovědí zdůvodňující neefektivitu poskytnutí finančních prostředků na jeho opravy. Věřícím občanům ze zaniklých obcí by měl být umožněn přístup ke kostelům i mimo dobu, kdy je zde pořádána nějaká hromadná akce, aniž by si museli obstarávat pro každou návštěvu kostela povolení. Pracovníci památkové péče a osoby zajišťující správu kostelů musí mít k těmto stavbám umožněn volný přístup.

Odvolací orgán: Námitka je stejná jako v případě bodu 4. odvolání obce Kožlí s tím rozdílem, že je zdůrazněn konkrétní případ kostelů v Zahrádce a Borovsku. Odvolací orgán odkazuje na svůj výše vyjádřený názor a doplňuje, že argument ochrany kulturních památek tak, jak byl formulován odvolatelem, má nepopíratelnou váhu. Odvolací orgán vyjadřuje pochybnost, zda návštěvy dvou kulturních památek jednotlivci mohou ohrozit takto rozsáhlý zdroj povrchových vod. Pokud KUSK bude trvat na dotčeném zákazu, musí rozhodnutí i v tomto bodu adekvátně doložit argumentací, což se doposud nestalo, t. zn. rozhodnutí bylo v tomto bodu nepřezkoumatelné.

Odvolání Přátel Zahrádky, Občanského sdružení pro oživení paměti městečka Zahrádka napadá stejně jako Národní památkový ústav kapitolu III. "Rozhodnutí", oddíl "Na území souvislého OPVZ II. se zakazuje", bod a). Argumentace je podobná odvolání Národního památkového ústavu. Občanské sdružení doplňuje, že nově vydaný text "Rozhodnutí" výrazně komplikuje dlouhodobou snahu občanů podpořenou i veřejnou sbírkou na opravy a restaurování kostela sv. Víta v Zahrádce, na jejímž účtu se podařilo shromáždit již přes 300 000,- Kč, přičemž první stavební práce vedoucí k záchraně kostela byly se souhlasem všech příslušných orgánů a dotčených institucí již zahájeny. Zároveň se sdružení obává, že rozporovaný text "Rozhodnutí" prakticky znemožňuje vlastníkovi kostela řádnou péči a užívání jeho majetku. Podle odvolacího orgánu mají námitky svou váhu, MŽP OVSS I nevidí důvod s námitkami polemizovat a odkazuje na svůj postoj k odvolání Národního památkového ústavu.

Odvolání Obce Horní Paseka: Je požadována tato změna rozhodnutí: „Vstup na hřbitov a ke kostelu v Zahrádce je povolen“. Bližší argumentace není uvedena.

Odvolací orgán odkazuje na svůj postoj k odvolání Národního památkového ústavu.

Odvolání ZD Trhový Štěpánov a.s.: „K zatravnění jsou určeny pozemky, které nesplňují kritéria stanovená jako podmínka zatravnění (erozní ohroženost, meliorace...) Jsou to tyto pozemky v kat. území Hulice: část p.č. 163/1, 220/1 a 322 p.č. 163/2, 163/3, 220/2. Riziko splachů do vodárenské nádrže zde podle názoru navrhovatele nehrozí, je to ověřeno dlouhými léty hospodaření na těchto pozemcích jako na orné půdě. Navíc od vodárenské nádrže je odděluje les, který je schopen případný příval, který by případně nastal, absorbovat. Veškeré naše námitky odbyl vodoprávní orgán tak, že návrh zpracovávala odborná firma. Na naši námitku, že tato odborná firma zpracovávala návrh před 10 léty a od stolu, nebyl vůbec brán zřetel.

Odvolatel dále namítá neúplnost informací ohledně záměrů žadatele a jejich důsledků pro účastníky. Zcela chybí jakákoliv informace o kompenzacích pro vlastníky a uživatele dotčených pozemků:

- není známá výměra zatravnění a výměra orné v OP II
- pokud budou části původních pozemkových parcel převedeny z kultury orná půda do kultury trvalý travní porost, důsledkem bude mimo jiné nižší daň z nemovitostí, ovšem finanční úřad přijme jen takové dílčí daňové příznání, které bude mít oporu v katastrální evidenci a zejména – daň se vyměřuje na pozemek jako celek, takže k oddělení zatravněné části by musely být vyhotoveny geometrické plány, aby bylo možno určit dotčenou výměru - kdo tyto geometrické plány nechá vypracovat a kdo je zaplatí?
- kdo a na čí náklady vytýčí hranice zatravněvaných pozemků v terénu?
- bude stanoven management zatravnění a budou s ním příslušné subjekty řádně seznámeny?
- kdo ponese náklady se zatravněním ?
- jak budou vlastníci seznámeni s tím, že jim bude změněna kultura a způsob využití jejich pozemků, čímž v tomto případě dojde k jejich znehodnocení ?
- počítá se s kompenzací za toto opatření vůči vlastníkům ?
- počítá se s kompenzacemi uživatelům za snížení výnosu z hospodaření na půdě v souvislosti s navrženými opatřeními?

Těmito otázkami se nikdo nezabýval, natož aby dal vlastníkům pozemků, popř. uživatelům, nějakou odpověď.

Odvolatel žádá:

1./ aby ze zatravnění byly vyřazeny tyto pozemky:

p.č. 163/2, 163/3 a 220/2 a části pozemků p.č. 163/1, 220/1 a 322 v k.ú. Hulice v rozsahu dle vyznačení na mapách podle části IV.

2./ aby bylo doplněno dokazování o tyto podklady:

a) doklady, z nichž by vyplynulo, že navržené zatravnění povede ke zlepšení kvality vody ve vodárenské nádrži Švihov na Želivce.

b) doklady, z nichž by vyplynulo, že stanovená omezující opatření v OP II, povedou ke zlepšení kvality vody ve vodárenské nádrži Švihov na Želivce

3./ aby bylo uloženo navrhovateli, tj. s.p. Povodí Vltavy, předložit koncept zatravnění a náhrad pro vlastníky, event. uživatele pozemků dotčených zatravněním“.

Odvolací orgán předesílá, že je mu známo, že návrh ochranných pásem (dále také OP) povrchových vod představuje složitý problém, který nelze exaktně vyřešit a cíle lze dosáhnout spíše postupnými kroky ve zpětné vazbě na hodnocení vývoje jakosti vod. Takový je současný stav poznání, a to i přes to, že výzkum v této oblasti probíhá již po mnoho let. Za těchto okolností nezbývá, než se do značné míry spolehnout na zkušenosti a správný odhad odborníků. V tomto smyslu by bylo možno uznat jako relevantní metodu opatrného omezování dosavadní enormní velikosti OP ve vazbě na odpovídající

monitoring dopadu těchto opatření na vývoj jakosti vody přehrady i jednotlivých přítoků. Lze předpokládat, že navrhovatel není schopen kontrolovat dodržování režimu OP v tak rozsáhlé oblasti, že jej náhrady ekonomické újmy i nepřiměřeně vyčerpávají, že požadavky starých OP nejsou zcela aktuální a stará OP tak nejsou z hlediska ochrany vod přiměřeně efektivní. Žádný podobný argument návrh OP ani odůvodnění napadeného rozhodnutí ovšem nepředkládají. Především však si z podkladů ani z rozhodnutí nelze učinit úsudek, zda je experiment s radikálním zmenšením OP možný z hlediska dosavadního vývoje jakosti vod. Rozhodnutí a spisový materiál v tomto směru neobsahují žádné důkazy.

Obdobné doklady by chyběly i pro budoucí vyhodnocování funkce OP, část IV) rozhodnutí ukládá povinnost monitoringu na zcela obecné nekonkrétní a tedy nevymahatelné úrovni. Není řečeno (s patřičným zdůvodněním), jaké položky, na kterých místech a v jakých časových intervalech budou sledovány. I z tohoto důvodu je rozhodnutí nepřezkoumatelné.

V souvislosti s tím odvolací orgán podotýká, že pozitivní vliv zatravnění na vývoj podzemních i povrchových vod je obecně znám, nicméně je třeba vyslovit podiv nad nepřítomností jakéhokoliv náznaku kvantifikace tohoto vlivu při poměrně malém přírůstku zatravnění vůči možnému negativnímu vlivu masivního omezení ploch dřívějších OP. Odvolací orgán, vědom si komplikovanosti problému, opakuje, že je hotov zmenšení OP připustit, pokud bude napříště přiměřeně zdůvodněno. V detailu, tedy v měřítku jednotlivých pozemků, kde je navrhováno zatravnění, odvolací orgán pokládá za nevyhnutelné spoléhat na odbornost firmy, která opatření navrhla. Naznačeným způsobem je třeba chápat požadavek § 3 správního řádu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z tohoto pohledu odvolací orgán nepřijímá obecné námitky, které tvrdí, že „riziko splachů do vodárenské nádrže zde podle názoru navrhovatele nehrozí, je to ověřeno dlouhými léty hospodaření na těchto pozemcích jako na orné půdě...“.

K napadané neúplnosti informací ohledně záměrů žadatele a jejich důsledků pro účastníky a k tomu, že zcela chybí jakákoliv informace o kompenzacích pro vlastníky a uživatele dotčených pozemků: Jak již bylo výše řečeno, problém náhrad je zákonem řešen mimo působnost vodoprávního orgánu (ustanovení odst. 11 § 30 vodního zákona).

Pokud se týče „neúplnosti informací ohledně záměrů žadatele“, odvolací orgán dává odvolateli částečně za pravdu. Z rozhodnutí neplyne, co je konkrétním obsahem tzv. opatření typu B. Napadené rozhodnutí v této souvislosti problému věnuje krátký odstavec v části III. výroku (přelom str.11 a 12): „Pozemky s opatřením typu B (dále jen B) - Na těchto pozemcích se stanoví způsob hospodaření pro [zajištění retence a ochrana jakosti povrchových a podzemních vod před znečištěním vyplavováním živin a rizikových látek v důsledku eroze a infiltrace s cílem zlepšování jakosti vod odtékajících ze zorněných území a](#)

přímá ochrana povrchových vod před kontaminací závadnými látkami. Na těchto pozemcích mohou být pěstovány zejména následující plodiny: víceleté píce, ozimé obiloviny a ozimé olejoviny. Hnojení lze provádět pouze s ohledem na množství živin v půdě a reálně dosažitelný výnos. Aplikaci hnojiv provádět dle potřeby plodin v povoleném období a množství.“ Jak patrně, větší část odstavce zaujímají úvodní floskule, následují pouhé tři věty „opatření“, ovšem zcela nezávazného obecného a tedy nevymahatelného obsahu. Zastoupení doporučených plodin v osevním postupu je zcela na libovůli zemědělce, mají zde být „zejména“. Ani množství hnojení není konkrétně omezeno. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Odvolací orgán podotýká, že uvedené formulace odpovídají úvodním větám § 7 odst. 1 „Užití dusíkatých hnojivých látek podle půdně klimatických podmínek stanoviště“ nařízení vlády č. 103/2003 Sb. o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech: „Způsob užití dusíkatých hnojivých látek se stanovuje podle potřeb jednotlivých plodin na konkrétních stanovištích a podle pěstitelských podmínek...“. Citované nařízení vlády ovšem, na rozdíl od OP, dále podrobně rozpracovává ukládané povinnosti. Opatření podle zmíněného předpisu jsou ve zranitelných oblastech povinná, značná část ploch navrhovaných OP do nich spadá. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí neplyne, jakým přínosem vodnímu zdroji budou OP s opatřeními zjevně méně účinnými, než jsou opatření, která jsou na základě obecně závazných předpisů již povinná (proč tedy za ně mají být placeny náhrady?).

V souvislosti se zatravňováním odvolací orgán upozorňuje ještě na nejasný obsah „omezení“ na území souvislého POVZ II. na str. 13 dole pod písmenem a): omezuje se rušení stávajících trvalých travních porosty (dále jen TTP).

Odvolání paní Ing. Marie Tomanové, Hulice 4, 257 63 Trhový Štěpánov, doručeno KUSK dne 5.3.2012: Podle odvolání nebylo s paní Ing. Tomanovou, která je majitelkou pozemku v OP, jednáno jako s účastníkem řízení (nebylo jí doručováno), mocensky je zasahováno do jejích práv zahrnutím do OP, není řešena ekonomická újma. Je požadováno vyčlenění dotčeného pozemku z OP.

Odvolací orgán: Rozhodnutí bylo vyhláškou doručeno dne 13.2.2012, termín podání odvolání (15 dnů) vypršel dnem 28.2.2012. Podle odst. 1 písm. d) § 40 správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilka adresovaná správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v

jiném státě. Spisový materiál ale neobsahuje doklad o datu podání odvolání. Odstavec 2 citovaného ustanovení pak říká, že v pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak. Podání paní Ing. Marie Tomanové je tedy regulérním odvoláním ve smyslu správního řádu.

Odvolací orgán nemůže důvody odvolání přijmout. Jak již bylo výše vysvětleno, účastníkům bylo doručováno veřejnou vyhláškou, což je v souladu se zákonem. Mocensky do práv účastníka řízení zasahováno bohužel je, ovšem z důvodu veřejného zájmu a podle zákona (podle odst. 1 § 30 vodního zákona je stanovení ochranných pásem je vždy veřejným zájmem). Řešení doložené ekonomické újmy je ze zákona povinné, ale není v kompetenci vodoprávního úřadu (řeší se dohodou či soudně). K požadovanému vyčlenění dotčeného pozemku z OP odvolací orgán opakuje, že otázka rozsahu OP je předmětem návrhu odbornou firmou. Odvolací orgán připomíná, že všechny dotčené plochy již v OP jsou po mnoho let, nejsou tam tedy nově zařazeny. Projednávaná změna OP zmenšuje, ale nesmí přesáhnout vhodnou míru. Stanovení vhodné velikosti OP z povahy věci není jednoduché a exaktní. Dopad změny OP se projeví postupně a dlouhodobě. Podle odst. 5 § 30 vodního zákona umožňuje OP II.: stupně stanovovat postupně po jednotlivých územích, t. zn. pokud nenastane nepříznivý vývoj jakosti vody, lze se zmenšením dále pokračovat. Rozhodně ale by nebylo rozumné v tomto směru postupovat překotně.

Odvolání pana Jiřího Končela, Pod Skalkou 1172, 584 01 Ledec nad Sázavou a odvolání pana Karla Končela, Bezděkov 13, 257 68 Dolní Královice, byla podána jedním dopisem, doručeným KUSK dne 6.3.2012.

Námítky spočívají v tom, že některé pozemky v OP nejsou v rozhodnutí vypsány, že seznam vlastníků je neúplný, vlastník tak netuší, že se ho vyhláška týkala, pozemky měly být do OP vybírány podle místního šetření, nebere se v potaz umístění, sklon, způsob rozdělení a vzdálenost od vodní nádrže a přítoků.

Odvolací orgán: Ze stejných důvodů jako v případě odvolání paní Ing. Marie Tomanové, je podání pokládáno za regulérní odvolání. Námítky nelze přijmout z důvodů již výše uvedených (správně bylo vycházeno z map katastru nemovitostí a ze seznamu vlastníků takto zjištěných. Pozici pozemku vůči OP bylo možno zjistit na podkladě mapy, která byla přílohou rozhodnutí, návrh pásma byl svěřen odborné firmě. Je požadováno vyčlenění dotčeného pozemku z OP. Více viz argumentace k odvolání paní Ing. Marie Tomanové.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

(otisk kulatého razítka č. 27 Ministerstva životního prostředí)

Ing. Miloslav Kuklík,
ředitel odboru výkonu státní správy I
pracoviště Praha 10, Kodaňská 1441/46, PSČ 101 00

Rozdělovník:

Účastník řízení podle § 27, odst. 1 správního řádu (do vlastních rukou):

Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 8, 15024 Praha 5

Zveřejnění rozhodnutí veřejnou vyhláškou:

Tato vyhláška bude vyvěšena po dobu 15 dnů na úředních deskách měst, městysů a obcí Bernartice, Blažejovice, Borovnice, Čechtice, Červená Řečice, Děkanovice, Dolní Kralovice, Dunice, Hněvkovice, Hojanovice, Horka II, Horní Paseka, Hořice, Hulice, Humpolec, Ježov, Kaliště, Kamenná Lhota, Keblov, Koberovice, Kožlí, Křelovice, Křivsoudov, Kuňovice, Locket, Mnichovice, Onšov, Píšť, Sedlice, Senožaty, Snět, Strojetic, Svépravice, Syrov, Šetějovice, Tomice, Trhový, Štěpánov, Vojslavice, Zruč nad Sázavou, Želiv.

(Počítání lhůty začíná následující den po vyvěšení. Pokud připadne konec lhůty na den pracovního klidu, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. **Obce zašlou vyvěšená rozhodnutí s podpisem oprávněné osoby na adresu OVSS I MŽP, Praha 10, Kodaňská 1441/46, PSČ 101 00**).

Obce, městyse a města k vyvěšení; ID schránky:

Bernartice	ym6bzfx
Blažejovice	kqqbkaa
Borovnice	qpmakkr
Čechtice	7mmb4da
Červená Řečice	5yabe39
Děkanovice	kb6axx2
Dolní Kralovice	vjrbeqk
Dunice	zgwakkm
Hněvkovice	j9mavxr
Hojanovice	mymbp27
Horka II	9pwb4n9
Horní Paseka	f8gauku
Hořice	h4fb42u
Hulice	fp8a73v
Humpolec	6gfbdx
Ježov	npsayn6
Kaliště	tmnbk8e
Kamenná Lhota	h6gayf4
Keblov	asgjdqi
Koberovice	zvjawkt
Kožlí	8acaynu
Křelovice	w48j2sq
Křivsoudov	xgvbmc5
Kuňovice	wtxajfb
<u>Ledeč nad Sázavou</u>	<u>7jybxsks</u>
Loket	sy8brwm
Mnichovice	i3gakm9
Onšov	n2sa5vt

<u>Pacov</u>	<u>xbtbhcm</u>
Píšť	dhrayz5
Sedlice	79abp58
Senožaty	pn5bbip
Snět	4qnrft2
Strojetice	4m2akm2
Svépravice	yt7bqb2
Syrov	4r8atet
Šetějovice	nhnbj52
Tomice	dfbakns
Trhový Štěpánov	vf6b37t
Vojslavice	y6panxp
Zruč nad Sázavou	v3qb2au
Želiv	mpjaqju

Na vědomí: (Po nabytí právní moci)

Pražská vodohospodářská společnost a.s., Žatecká 110/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město

Krajský úřad kraje Vysočina, Odbor životního prostředí, Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava 1

Krajský úřad kraje Vysočina, Odbor dopravy a sil. hospodářství, Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava 1

Krajský úřad kraje Vysočina, Odbor regionálního rozvoje, Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava 1

Krajský úřad kraje Vysočina, Od.živ.pr., odd.: IPPC, EIA, OZL, OP, Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

Odbor životního prostředí Městského úřadu Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01 Benešov

Odbor životního prostředí Městského úřadu Kutná Hora, Radnická 178, 284 01 Kutná Hora

Odbor životního prostředí Městského úřadu Vlašim, Dvůr 413, 258 01 Vlašim

Odbor životního prostředí a pam. péče Měst. úřadu Humpolec, Horní náměstí
300, 396 22 Humpolec

Odbor životního prostředí Městského úřadu Pelhřimov, Pražská 127, 393 01
Pelhřimov

Odbor živ. prostř. Městs. úřadu Světlá nad Sázavou, nám. Trčků z Lípy 18,
58291 Světlá nad Sázavou

Úřad městyse Čechtice, Stavební úřad, nám. Dr. Tyrše 56, 257 65 Čechtice

Obecní úřad Dolní Kralovice, Stavební úřad, nám. Ludvíka Svobody 6, 257
68 Dolní Kralovice

Městský úřad Vlašim, Stavební úřad, Jana Masaryka 302, 258 01 Vlašim

Městský úřad Pelhřimov, Stavební úřad, Solní 1814, 393 01 Pelhřimov

Městský úřad Ledeč nad Sázavou, Stavební úřad, Husovo nám. 7, 584 01
Ledeč nad Sázavou

Městský úřad Humpolec, Stavební úřad, Horní náměstí 300, 396 88
Humpolec

Městský úřad Zruč nad Sázavou, Stavební úřad, Zámek 1, 285 22 Zruč nad
Sázavou

Městský úřad Pacov, Stavební úřad, nám. Svobody 1, 395 01 Pacov

Městský úřad Světlá nad Sázavou, Stavební úřad, náměstí Trčků z Lípy 18,
582 91 Světlá nad Sázavou

Krajská hygienická stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze, Dittrichova
17, 128 01 PRAHA 2

Krajská hygienická stanice kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, Tolstého
1914/15, 586 01 Jihlava

Občanské sdružení Přátelé Zahrádky, Ing. Jan Čihák, Konstantinova 38, 149
00 Praha 4

Ministerstvo dopravy, nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

Česká inspekce životního prostředí, OI Praha, Wolkerova 11/40, Praha 6,
PSČ 160 00

Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí, Jungmannova
35/29, 111 21 Praha 1

Ministerstvo životního prostředí, odbor ochrany vod, Vršovická 65, Praha 10,
PSČ 100 10

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství,
Zborovská 11, 150 21 Praha 5 (**se spisem**)

Toto rozhodnutí č.j. 745/500/12, 27632/ENV/12 ze dne 18.7.2012 nabylo právní moci dne 10.8.2012.

Připojení doložky provedl RNDr. Jiří Nohel dne 13.9.2012.